

ERASMUS DENEYİMİ

Meryem Hülya DİKEN*

Erasmus veya geçmişteki adıyla Desiderus Erasmus programına katılan öğrencilerden biriyim. Sizlere bu konuyla ilgili deneyimlerimi aktarmak isterim. Henüz 20 yaşındayım. Geçmişte, ‘gençlik’ adıyla da anılan Erasmus Programına ilk kez dahil olduğumda 16, ikincisinde ise 19 yaşındaydım. Yani eskiden kullanılan isimle uyumlu bir şekilde gençtim! Sizler de öylesiniz. Dünya üzerinde geçirdiğiniz zaman dilimi size aksini söylüyor olabilir ancak bunun hiçbir ehemmiyeti yoktur. Çünkü Erasmus, her yaştan öğrencinin katılımına açık bir program.

Erasmus Programı aracılığıyla Hırvatistan ve İtalya’ya gitme fırsatı bulmuştum. Hırvatistan’a gittiğimde 16 yaşındaydım ve katıldığım program, Erasmus+ organizasyonu çerçevesinde düzenlenmişti. Sadece birkaç lise bu programa ev sahipliği yapma imkânı bulmuştu. Hırvatistan’ın resmi dili olan Hırvatça, Sırpça ve Boşnakça’ya benzeyen bir dildi. Bu yüzden Dubrovnik Havalimanı’na indiğimde bir Türk olarak duyduğum kelimeler bana oldukça tuhaf gelmişti. Hvar adasına giden büyük bir gemiye binerek ev sahibimin yanına vardığımda garipsemem azalmıştı. Şunu belirtmek isterim ki üniversitede katıldığımız standart Erasmus programı ile Erasmus+ Programı arasındaki en büyük fark bir aileye sahip olma meselesidir. Lisemin bana kattığı Erasmus+ deneyiminde her türlü iş ve sorunla okulumuz bizzat ilgilenmekteydi. Ayrıca, bizlere iki adet rehber öğretmen eşlik etmekteydi. Yabancı bir ülkede olmamıza rağmen asla yalnızlık çekmemiştik. Üstüne üstlük kalacağımız yer, bizlerle yaşıt ve tıpkı bizler gibi Erasmus+ Programına katılmış Hırvatistan’ın yerel halkına mensup öğrenci ailelerin yanındaydı. Ayrıca bu evdeki oda arkadaşım Laura adında İspanyol bir öğrenciydi. Tıpkı benim gibi, program dahilinde burada bulunuyordu. Mahremiyet için yattığımız yeri perdeyle ayırmamıza rağmen kahvaltı ve akşam yemeği gibi aktivitelerde bir araya geliyorduk. Hırvatistan sonrası serüvenim 19 yaşına denk gelmişti. Salgın ve kapanma sürecinden ciddi anlamda bunaldığım 2020-2021 döneminde Trakya Üniversitesi’nin Erasmus Programı başvurularına denk geldim. Daha önce deneyimlediğim beni sadece kendimden değil yaşadığım kültürden de uzaklaştıran bir fırsat çıkmıştı karşıma. Seçilme sürecinin zor olacağı bilinciyle başvurumu geciktirmeden yaptım. Üniversitemizin sınavı, İngilizce temelli yabancı dil sınavı idi. Mülakatlar ise konuşma ve anlama becerilerini ölçmek üzerine oluşturulmuştu. Erasmus Programına hibe almak kaydıyla katılma hakkını kazanmamda, sınavların tamamen çevrim içi ortamda gerçekleştirilmiş olmasının ve daha önceki Erasmus deneyimimin etkili olduğu kanısındayım. İlk tercihim olan İtalya’ya gidecek olmam ise paha biçilemez bir duyguydu.

Ne derler, her güzelin bir kusuru vardır. Bana kalırsa Erasmus Programının birden çok kusuru mevcut. Örneğin, programı hibeli kazansanız dahi bazı dönemlerde hibemiz geç yatabiliyor. Gittiğiniz ülkeye uyum sağlama fırsatınız olmadan, dersleri bir kenara bırakarak yarı zamanlı işleri takip etmeniz gerekiyor. Hele bir de benim gibi İngilizcenize güvenerek gittiyseniz, bazı ülkelerde insanlarla anlaşma konusunda hiç şansınız kalmıyor. İtalyanlar neredeyse hiç İngilizce bilmiyorlar. Bu yüzden Napoli Havalimanı’na indiğim andan Foggia’ya varana dek çeşitli sorunlarla karşılaştım. Fakat her şey zamanla rayına oturdu. Salgın dönemine denk geldiğinden derslerin çoğu çevrim içi yapılıyordu. İtalya’da normal şartlarda bir sene kalmam gerekirken ailevi nedenlerden ötürü kısa bir süre içinde Türkiye’ye dönmem gerekmişti. Fakat yine de orada çok fazla anı biriktirdim. Derslerin çoğunun çevrim içi ortamda işlenmesi gezip görme faaliyetlerini fazlasıyla kolaylaştırmıştı. Sizlerin de yolu bir gün Napoli’ye düşerse, di Curatella pastanesini ziyaret etmenizi isterim. Anlatabileceğim başka

---

* Trakya Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğrencisi

onlarca şey olduğunu düşündüğünüzün farkındayım. Ancak hepimizin başına bazen anlatmak istemediği olaylar gelebilir. Ailemden, Türkiye'ye dönmeme ve apar topar uçak bileti aramama neden olan bir telefon almıştım. Foggia Üniversitesi için detaya girdiğimde kendimi bu kötü anıların içinde buluyorum. O yüzden en iyisi yemeklere odaklanmak. İnanın bana! Konusu geçmişken, Hırvatistan'ın da siyah risottosu çok güzeldir...

Yazımın sonuna gelirken eklemek isterim ki, Erasmus her haliyle oldukça kıymetli bir program. Bir uluslararası ilişkiler öğrencisi olarak Erasmus Programının da katkılarıyla altıdan fazla ülkeyi ziyaret etme fırsatı yakaladım. Hem kişisel hem de akademik hayatım açısından pek çok deneyim elde ettim. Erasmus deneyimlerimi okuyan sizlere teşekkür ederim. Dil gelişimime yardımcı olan ve yeni medeniyetler görmemi sağlayan Erasmus Programını hayata geçirmiş herkese ayrıca minnettarım. Umarım sizler de bir gün bu maceraya atılmayı istersiniz. Çünkü bana göre hayat, tercihlerimizden ibarettir. Erasmus Programı ise öğrencilerin eğitimleri ve kişisel gelişimleri adına yapabilecekleri en güzel tercihlerdendir.